

החברותא

החברותא בשאנן פנימי לחברים גליון מס 173 בס"ד ערש"ק פר' תז"מ (ראש חודש) כ"ט ניסן תשס"ב

פנינים יקרים על ספירת העומר

מה הטעם שבפסח הקריבו עומר משעורים - מאכל בהמה. ואת שתי הלחם בחג השבועות הקריבו מחטים - מאכל אדם? לפי שבמצרים היו ישראל מסובכים במומאה "כעובר במעי בהמה". וגם בצאתם היו עדיין משולין לבהמה וזה היה קרבנם אבל בחג השבועות התעלו למדרגת אדם (בקבלת עומ"ש ומצות) משום כך הקריבו חטים.

ענין יציאת מצרים בלילות. כי יציאת מצרים נקרא היציאה מן הקליפות ולילות נקרא כל גלות השכינה המצומצמת בתוך שום דבר. וזהו ולא זכיתי שתאמר יציא"מ בלילות עד שדרשה בן זומא כל ימי לרבות הלילות.

וספרתם לכם. כי נשמות עם בני ישראל הם בבחינת הלוחות. ובאמצעות תחלואי הנפש וטומאת התיעוב יתלכלכו ויחשיך אורם וארז"ל כי הלוחות של ספרינון היו. לזה אמר וספרתם לכם פירוש באמצעות מנין זה אתם מאירים כספרינון את עצמכם.

אין מברכים שהחינו על מצות ספירת העומר לפי שספירת העומר דומה לימי הרחוק שסופרים שבעה נקיים שיקרבנו המקום לעבודתו - לקבלת התורה - וימי הרחוק שבינתיים ימים של צער הם ואיך נברך שהחינו.

ספירת העומר תקון לפגם ברית ר"ל כי עמר גימטריה קרי ר"ל. וזה כוונת המדרש (ויקרא כ"ג) לעולם אל תהי מצות עומר קלה בעיניך דהרי דא ביה כולי ביה.

הספירה הם ימי הטהרה כמובא בזה"ק. בכל מקום הטהרה קודם לקדושה כמ"ש טהרה מביאה לידי קדושה כמ"ש כ וטהרו וקדשו. ביציאת מצרים בא קדושה מלמעלה קודם שנטהרו נפשות בני ישראל וקבלו קדושה לפי שעה לכן צריכים אח"כ לטהר המ"ט שערים בימי הספירה.

ובקצרכם את קציר ארצכם (פר' אמור) פרש"י אמר ר' אבדימי ב"ר יוסי מה ראה הכתוב ליתנה באמצע הרגלים פסח ועצרת מכאן וראש השנה ויוכ"פ וכו' מכאן ללמדך שכל הנותן לקט שכחה ופאה כראוי מעלין עליו כאלו בנה בית המקדש והקריב עליו קרבנות בתוכו... הרמז במאמר ברש"י היינו כל הנותן אל לבו להיות שפל בשפלות עצומה כראוי בבחינת לקט שכחה פאה "לעני" ופירושו להיות בעיני עצמו כעני. להיות נכנע בו בעצם השפלות כאלו נלקט ונשכח והיה הפקר כמו פאה המונח בשדה לעניים אזי מעלין עליו כאלו בנה ביהמ"ק ומקריב עליו קרבנות... (עבודת יששכר)

כי רם ה' ושפל יראה (תהלים קל"ח) שפל נוטריקן שכחה פאה לקט. כי בזכות זה גאולה תהיה לארץ אשר יהיה בחינת גדול ה' ולא רק כי רם אשר סילק שכינתו למרום. מכח שפ"ל גאולה תהיה לארץ להשיב שכינתו בתוכה...

וספרתם לכם ממחרת השבת (ויקרא כ"ג ט"ו) וספרתם מלשון ספיר, היינו זיכור ושיהור המחשבות כספיר. ממחרת כנוי לאמונה כי אין אדם יודע מה יולד יום מחר, אלא מאמין הוא בבורא שיתן לו מחר חיות וכת. כמו שהוא מחיה אותו היום בכל רגע ובכל שעה. וזהו וספרתם לכם. האדם צריך לזכך ולטהר כל מה שנוגע לכם היינו לגוף ולתאוותיו הגשמיים - ממחרת בכח האמונה שמאמין בחיי העולמים.

(הרבי מרדכי זיע"א)

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

שיחת הרא"ש אצליו מלך השבועות תשכ"ח בבית הרא"ג, נכתב ע"י הר"פ כפ' הבית.
היה הוה ויהיה

הנראית במגבלות שלה איזה ממשות על
מנת שתהיה אפשרות קיום לאחיזת עינים זו.
כי באם לא תהיה כל ממשות אין מקום
בבריאה לראותה בתיאוריה של עבר הוה
ועתיד. הממשות הזאת נקראת "תוהו ובוהו".
וזהו שכתוב בתורה: והארץ היתה תוהו ובוהו
וחושך על פני תהום (בראשית א. ב.).

הבריאה הנראית בעיני בני אדם (המוגבלים)
כמבנה המורכב מכסה את המציאות
האמיתית "תוהו ובוהו". ולכך אלו החיים
בשטחיות בלי התבוננות אינם שמים לב
לתוהו ובוהו שעליה הבריאה מושתתת,
מאידיך אלו המשתדלים לצמצם את העבר
בהוה יכולים לגלות את המציאות של תוהו
ובוהו שיש בבריאה. ההתגלות בא להם
בעזרה של סבל ויסורים, כי דרך ההשתדלות
לצמצם את העבר להוה מתגלה האפסיות
של הבריאה. וכאשר מתגלה האפסיות של
הבריאה יש לאדם תחושה שהוא תולה ארץ
על בלימה. וזהו תחושת הסבל והיסורים.

הכרת התוהו ובוהו הכרחי לתקון הבריאה,
ובה גם ענין מלחמת גוג ומגוג. רמזו וסמל
להתנתקות מההשפעה של הטבע החומרי
אשר הכרחי להיות לפני ביאת גואל צדק כדי
שיוכלו להכנס למציאות האלקי - מי יודע
כמה דם יישפך כמים במלחמה זו. אמנם ככל
שנצמצם את העבר בהוה נצמצם גם שפיכת
הדם, ובה גם נציל את כלל ישראל ממלחמת
גוג ומגוג אשר הוא מלחמה קשה ומרה מאד.

אצל השי"ת אין המושג זמן והגבלה עבר הוה
ועתיד כי המושג זמן מוגדר ומוגבל שייד רק
אצל בני אדם המוגבלים בראיה תפיסה
וחשיבה אליבא דאמת כל הבריאה הוא הוה
אחד ארוך כיון שהעולם נברא מהרבש"ע
וכמו שהרבש"ע אינו מתחלק לעבר הוה
ועתיד כך הבריאה לא מתחלקת לעבר הוה
ועתיד. אלא שלגבי בני אדם המוגבלים נראה
העולם כמוגדר ומוגבל מטרת האדם לתקן
עולם במלכות שד-י. ותיקון העולם הוא בזה
שמצמצמים את המחשבה דיבור ומעשה אל
ההוה. וככל שמצמצמים יותר את העבר
והעתיד אל ההוה מקרבים את העולם יותר
אל תיקונה כי התהוות הבריאה בשרשה הוא
בהוה.

כתוב בתורה: ויאמר אלקים יהי אור ויהי אור
(בראשית א. ג) התורה מספרת שהקב"ה אמר
יהי אור ונהיה אור. הלשון ויאמר הוא סיפור
על העבר, יהי אור הוא בלשון הוה. הלשון
צריך בירור הלא הבריאה מתחדשת בכל
הרף עין. לפי"ז היה צריך להיות כתוב בתורה
בלשון הוה - הקב"ה אומר יהי אור. אלא
שהתורה מרמזת שהשי"ת נוטל את העבר
ומצמצמו בהוה. וזהו שכתוב בתורה "ויאמר"
בלשון עבר, "יהי אור" בלשון הוה, ומסיים
"ויהי אור" ללמדנו שהעבר מתצמצם בהוה
שהוא האור.

האמת הנצחית של הבריאה נמצאת בהוה כך
שכל הענין של עבר ועתיד הוא רק אחיזת
עינים, אמנם בהכרח צריכה להיות בבריאה

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

המשך מעמ' קודם

ובשפיכת דם...).

אין תובעים מהאדם תפקידים מיוחדים כדי להביא את הבריאה לשלמותה. לא מבקשים מאתנו תעניות וסגופים ולא גלגולי שלג אלא לצמצם את כל הליכות החיים ומעשינו היום יומי אל מציאות הוי' שהוא ההוה שזוהי הביטול היחיד והברור להשי"ת. ואז נזכה לראות בכל פרט ופרט מהנעשה בעולם ובכל פרט ופרט ממעשי בני האדם האלקות המתגלה בכל רגע ורגע. ואז יתגלה בבריאה עצות טובות והשפעות טובות שהוא מציאות בורא ממש בבחינת משיח-גואל צדק.

אולם מה נאמר ומה נדבר. כאשר אנו מתאמצים לצמצם את העבר להוה אנו מיד חושבים על העתיד. כי אנו חושבים מיד שכדאי לצמצם את העבר להוה כדי שבעתיד הקרוב והרחוק יהיה לנו יותר טוב. נמצא שבעצם אין אנו מצמצמים את העבר להוה אלא מעבירים את העבר לעתיד בכח המחשבה כאלו שאנו מתעוררים בעבודת השי"ת. ובכלל אין אנו שמים לב שבעצם אין אנו עובדים את ה' אלא את עצמנו, ופועלים למען האינטרס שיהיה לנו טוב בעתיד.

ע"כ צריכים אנו להתאמץ בכל הכוחות שלא לחשוב על העתיד כלל ולהתמסר בהוה ממש. אשר משמעותו ביטול העצמיות בצורה מוחלטת כדי לתת להשי"ת להתגלות והוא ההוה האמיתי.

מאמר א' א' 38

והטעם כי כאשר מצמצמים את העבר בהוה מתגלה מציאות הוי' ברוך הוא בחינת גואל צדק.

הרא"ש עשה אתנחתא קלה. ואח"כ המשיך שיחתו ואמר: אני רואה בראיה שלי את הסבל הנוראי שעוד נצטרך לסבול ואת הדם שעתיד להשפך. ואם לא נעשה את המאמץ לתקן את העולם מי יודע כמה דם יישפך. א"כ למה לא נמנע מעצמנו ומכלל ישראל סבל כזה. ולמה לנו לדחות את התגלות מציאות הוי' ברוך הוא בחינת גואל צדק. הרא"ש הרים את קולו בהדגשה רבה ואמר: משיח מוודאך קומען, דער רבש"ע מוודאך זיך מגלה זיין (משיח חייב לבא, הרבש"ע חייב להתגלות) ולמה נדחה התגלותו לדורות הבאים? כל אחד ואחד חייב להרגיש שעתה הזמן להתגלות הבורא ועתה הזמן לתקון העולם במלכות שד"י ואם עתה הזמן וממילא נצטרך לעבור את כל הכאבים של מלחמת גוג ומגוג. נמצא שאם נמנעים מלעבוד על עצמנו יקרה אחד משני המצבים נצטרך או שישפך דם בעולם או שנדחה את הבריאה משלימותה. (אמר הכותב: מדברי הרא"ש הבנתי שיש ג' מצבים אפשריים. א. אם אין בכלל השתדלות בעבודה עצמית עלולים לדחות את הגאולה לדורות הבאים. ב. אם אין השתדלות מספקת בעבודה עצמית יתכן ונקרב את הגאולה אך היא תהיה מלווה בסבל נורא. ג. ואם תהיה השתדלות מספקת ניתן לקרב את הגאולה תוך צמצום בסבל

אמרות מהרא"ש נכתב ע"י א.ק.

בזמן המלכים כשהי' את בית המקדש או אפילו אחרי החורבן ראו, שאנשים חכמים וחשובים עבדו עבודה זרה, השתחוו לפסל, או נתנו ילדם למולך, שהיום כל אחד חושב איך יכול להיות דבר כזה זה הרי לא מתקבל על הדעת בכלל, היצר הרע של עבודה זרה הי' מאוד חזק אבל אעפ"י כן אפשר לחשוב שאנשים של היום אומרים אנחנו לא מבינים את זה, ובעצם אם נתבונן טוב נראה שהיום אנחנו לא נראים אחרת וכל אחד עובד לעבודה זרה שלו כמו הרדיפה אחרי הכסף שזה "אלהי זהב וכסף" שזה גם עבודה זרה שהאדם מאמין בכספו והחשיבות נמדדת כמה כסף יש לאדם. אפילו שאדם יודע שהוא יכול להפסיד את כספו כמו שרואים שאנשים עמלו כל החיים, ולא נשאר להם מאומה, ובכל זאת אדם ממשיך לעבוד את העבודה זרה הזאת וקשה מאוד לאדם להרגיש בזמן שאין לו כסף שהוא מאמין כמו אדם שיש לו כסף, ובזה רואים כמה האדם מרמה את עצמו.

נשאל הרא"ש בדבר השתדלות לעזור בדבר מצוה שיש אפשרות לבקש מעסקן חשוב שכנראה יש בידו לעזור, ולהרבה אנשים יהי' תועלת רבה בדבר והאם כדאי לדבר איתו ואולי כדאי לפנות בשמו לעסקן החשוב שאז הוא ינסה יותר לעזור, ענה הרא"ש תראה אין ביני וביני ידידות כזאת שאפשר לפנות אליו בשמי ולבקש ממנו, לי יש ידיד נפש שאליו תוכל לפנות ולבקש מה שאתה צריך ובהחלט גם בשמי והוא יתן לך כל מה שאתה צריך וגם יעשה את כל הדברים הנצרכים לעשות והוא ה"ידיד נפש אב הרחמן".

ידיעות מחיי החברותא:

א. בכל יום חמישי בשעה 3 אחה"צ נוסעים להשתטח על קברות צדיקים, היציאה מרח' הטורים.

פרטים אצל ר' דוד גולדשטיין טל: 050-281535

ב. בימי ראשון שלישי וחמישי אומרים תהילים בביהמ"ד גרודיסק בשעה 8.30 ערב.

ג. בימי שני ורביעי נוסעים לשדה בשעה 9 בערב היציאה מרח' דון יוסף הנשיא.

כל המצווין לקבל את האזיון 22

ישלח למחנה, פריטק אישיו בציור שלי שלום 505 ס"א אשף

שהשמחה במעונם

מורנו הרא"ש שליט"א להולדת הנין

הר"ר אלימלך וסרמן ומשפ' להולדת הנכד

הר"ר אברהם משה קיפר ומשפ' להולדת הנכד

הר"ר אברהם וסרמן ומשפ' להולדת הבן

הר"ר יעקב עמית ומשפ' להולדת הנכד

משפ' כהן להולדת הנכד

הר"ר צבי עמית להולדת הבן

י"ל ע"י

מערכת החברותא
רח' עדי 3

☎ 02 - 5829688

פקס: 02 - 5325477

ת.ד. 5080

ירושלים 91050